

А.Ю. Павлюк

Національний університет харчових технологій

І.В. Дем'яненко, к.е.н., доцент.

Національний університет харчових технологій

А.Ю. Павлюк

Национальный университет пищевых технологий

И.В. Демьяненко, к.э.н., доцент.

Национальный университет пищевых технологий

A.J.Pavlyuk

National University of Food Technologies

I.V. Demyanenko, Ph.D., Associate Professor

National University of Food Technologies

**УПРАВЛІННЯ ДЖЕРЕЛАМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

**УПРАВЛЕНИЕ ИСТОЧНИКАМИ ФИНАНСОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ
ОПЕРАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ**

OF SOURCES OF FINANCIAL SUPPORT OPERATIONS GROUP

Досліджено теоретичні аспекти управління джерелами фінансового забезпечення операційної діяльності підприємства. Установлено необхідність орієнтації підприємства на власні кошти в умовах інфляції та зростання ціни на фінансові ресурси. Виявлено роль, сутність і функції різних джерел власного капіталу.

***Ключові слова:** фінансові ресурси, фінансове забезпечення, власні джерела, внутрішні джерела, інвестований капітал.*

Исследовано теоретические аспекты управления источниками финансового обеспечения операционной деятельности предприятия.

Установлено необхідність орієнтації підприємства на власні засоби в умовах інфляції і зростання ціни на фінансові ресурси. Виявлено роль, сутність і функції різних джерел власного капіталу.

Ключевые слова: фінансові ресурси, фінансове забезпечення, власні джерела, внутрішні джерела, інвестований капітал.

The theoretical aspects of the sources of financial support for operating companies. Established the need for guidance on equity in terms of inflation and rising prices for financial resources. The role, nature and functions of the various sources of equity.

Keywords: financial resources, financial support, own sources, domestic sources of invested capital.

В умовах інфляції, зростання ціни на фінансові ресурси на світових ринках і ставки за кредитами іноземних банків під час розробки і реалізації стратегії розвитку підприємству необхідно орієнтуватися на власні кошти: амортизацію і чистий прибуток. Однак тривалі строки служби основних виробничих фондів і велика питома вага зношених основних засобів, недостатня теоретична розробленість питань амортизаційної політики ускладнюють перетворення амортизаційних відрахувань в джерело фінансування розвитку підприємств.

Тому в пошуках джерел збільшення коштів, призначених забезпечити інноваційний розвиток підприємств, важливе місце посідає зростання обсягів прибутку. Прямі іноземні інвестиції здійснюються з більшою вірогідністю в ті промислові підприємства, де більший за розміром прибуток. Тільки достатній обсяг власних коштів може забезпечувати розвиток підприємства і зміцнювати його незалежність, а також свідчити про намір власників розділяти пов'язані з підприємством ризики [1].

Власний капітал є основою для започаткування і продовження господарської діяльності будь-якого підприємства, він є одним із найістотніших і найважливіших показників, оскільки виконує такі функції:

- довгострокового фінансування – знаходиться у розпорядженні підприємства необмежено довго;

- відповідальності і захисту прав кредиторів – відображений у балансі підприємства власний капітал є для зовнішніх користувачів мірилом відносин відповідальності на підприємстві, а також захистом кредиторів від втрати капіталу;

- компенсації понесених збитків – тимчасові збитки мають погашатись за рахунок власного капіталу;

- кредитоспроможності – при наданні кредиту за інших рівних умов перевага надається підприємствам з меншою кредиторською заборгованістю і більшим власним капіталом;

- фінансування ризику – власний капітал використовується для фінансування ризикованих інвестицій, на які не погоджуються кредитори [2].

Власні джерела фінансування підприємства поділяються на такі, що без визначення строку повернення внесені його засновниками (учасниками) або залишені ними на підприємстві із чистого прибутку. Тому за формами власний капітал поділяється на дві категорії: інвестований (вкладений або сплачений капітал); нерозподілений прибуток.

Інвестований капітал – це сума простих та привілейованих акцій за їх номінальною вартістю, а також додатково вкладений капітал, який також може бути поділений за джерелами утворення. Нерозподілений прибуток – це частина чистого прибутку, що не була розподілена між акціонерами. За рівнем відповідальності власний капітал поділяється на:

- статутний капітал, сума якого визначається в установчих документах і підлягає обов'язковій реєстрації у державному реєстрі господарюючих одиниць;

- додатковий капітал (нереєстрований) – це додатково вкладений капітал, резервний капітал та нерозподілений прибуток.

Статутний і додатковий капітал виконують різні функції. Так, статутний капітал – це первісне джерело інвестування і формування майна підприємства. На відміну від додаткового, він забезпечує регулювання відносин власності і управління підприємством, його розмір не може бути меншим за встановлену законодавством суму.

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) – сума прибутку, яка реінвестована у підприємство, або сума непокритого збитку. Нерозподілений прибуток є складовою частиною власного капіталу. Це прибуток, що залишається у підприємства після виплати доходів власникам та формування резервного капіталу.

Витрати українських підприємств значно занижені, оскільки частина витрат розглядається як використання прибутку. Згідно з МСБО використанням прибутку є розподіл його між власниками підприємства, створення резервного капіталу та різні види реінвестування. Тому нерідкими були випадки, коли при переході на МСБО прибуткові підприємства ставали збитковими [3]. До числа основних завдань фінансового забезпечення з метою реалізації стратегії розвитку підприємства ставляться наступні:

- визначення можливого збільшення оборотного капіталу для реалізації виробничої програми підприємства за рахунок внутрішніх джерел фінансування;

- виявлення потреби й обсягів зовнішнього фінансування для реалізації виробничої програми підприємства.

Внутрішні й зовнішні джерела фінансування оборотного капіталу взаємозалежні, але не взаємозамінні. Зовнішнє боргове фінансування в жодному разі не повинне підмінювати залучення й використання власних оборотних коштів.

Література:

1. Бойчик І. М. Економіка підприємства: навч. посіб. / Бойчук І. М. – К. : Центр учбової літератури, 2007 .
2. Сокиринська І.Г. Діагностика фінансового забезпечення діяльності підприємства / І.Г. Сокиринська // Фінанси України. – 2008.
- 3.Обущак Т.А. Сутність фінансового стану підприємства – 2009.